

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Hovedprincipperne bag forslaget

Med internationaliseringen af energiforsyningen, udviklingen af kraftvarme og anlæg af et Storebæltskabel har grundlaget for den i dag eksisterende energiforsyningsstruktur ændret sig stærkt.

Forsyningssekskabernes monopol er under angreb og vil gradvis ophæves. Den målsætning, som selskaberne er bygget op omkring nemlig at sikre en rigelig forsyning med billig energi er i færd med at blive omskrevet til noget i retning af at tilvejebringe de nødvendige energitjenester på den samfundsmæssigt set mest økonomiske måde og med mindst mulig miljøbelastning.

Da elselskabernes koncessionsaftaler udløber om få år, er det derfor oplagt at lade foretage en gennemgribende omlægning af forsyningsstrukturen.

For at indfri disse mål er det nødvendigt at fastlægge en overordnet handlingsplan som eksempelvis Energi 2000. Endnu vigtigere er at få sat handling bag ordene.

En ny energiforsyningsstruktur kan give en væsentlig støtte til opfyldelse af energipolitikens overordnede mål om økologisk bæredygtighed, om sikkerhed (robusthed) og om opfyldelse af sociale hensyn.

De væsentligste forudsætninger for, at energiforsyningsstrukturen i fremtiden kan arbejde i overensstemmelse med disse nye mål, er, at forsyningen med el og gas bringes ind under samme hat, således at der skabes grundlag for rationelle valg mellem de enkelte energiformer. Energibesparelser skal bringes ind i planlægningen på lige fod med energiforsyning.

Det er vigtigt, at de vedvarende energiressourcer sikres en integreret plads i den fremtidige struktur, samt at konkrete beslutninger om valg af energikilde og forsyningsmåde gøres til genstand for en politisk stillingtagen på demokratisk grundlag.

En kommende ny energiforsyningsstruktur bør ifølge forslagsstillerne have til formål at skabe grund-

lag for løsning bl.a. af følgende problemer inden for den eksisterende struktur:

- de for store prisforskelle på el og varme fra selskab til selskab
- at mange distributionsselskaber er for små til at løse de fremtidige opgaver såsom energibesparelser, decentral kraftvarme og vedvarende energi. Enkelte selskaber f.eks. SEAS og NESA er til gengæld for store
- at kommunerne slæber rundt på en stor gasgæld, som de kun delvis har ansvaret for. Dette påvirker deres holdning til vedvarende energi og energibesparelser, fordi selskaberne ønsker at sælge mest mulig gas, også selv om dette salg fortrænger brugen af vedvarende energi og modvirker energibesparelser

Der vil i den nye energistruktur fortsat være behov for en statslig rammestyring. I den forbindelse tænkes især på godkendelse af større investeringer, prioritering af brændselsanvendelse, afgifter og tilskud m.v. Behovet for rammestyring vil dog kunne reducere dels på grund af demokratiseringen af elsektoren, dels fordi selskaberne via afgiftsstrukturen m.v. motiveres til at følge den energipolitik, der fastlægges overordnet af Folketinget ud fra samfundsmæssige herunder økologiske kriterier.

Der skal tilstræbes en samfundsmæssig fordeling af anvendelsen af lokale brændsler som halm, træflis og affald bl.a. for at begrænse transportbehovet.

Kommunerne skal have ansvaret for etableringen af de lokale energiselskaber og for udmøntningen af både den overordnede og den lokale energipolitik inden for deres områder. Forbrugernes indflydelse bør styrkes gennem overførsel af Elprisudvalgets opgaver til Gas- og Varmeprisudvalget, som også får repræsentation af egenproducenter (inden for vindkraft, decentral kraftvarme m.v.). Navnet kan herefter passende ændres til Energiprisudvalget.